

ให้พระเจ้าเป็นศูนย์กลาง

ปฐมกาล 45:3-5, 7-8 3 โยเซฟบอกพวกพี่น้องว่า “เราคือโยเซฟ บิดาเรายังมีชีวิตอยู่หรือ” ฝ่ายพวกพี่น้องไม่รู้ที่จะตอบประการใด เพราะตกใจกลัวที่เผชิญหน้ากับโยเซฟ 4 โยเซฟจึงบอกพี่ชายว่า “เชิญเข้ามาใกล้เถิด” เขาก็เข้ามาใกล้ แล้วโยเซฟว่า “เราคือโยเซฟน้องที่พี่ชายมายังอียิปต์ 5 แต่บัดนี้อย่าเสียใจไปเลย อย่าโกรธตัวเองที่ขายเรามาที่นี่ เพราะว่าพระเจ้าทรงใช้เราให้มาก่อนหน้าพี่ เพื่อจะได้ช่วยชีวิต 7 พระเจ้าทรงใช้เรามาก่อนพี่ เพื่อสงวนคนที่เหลือส่วนหนึ่งบนแผ่นดินไว้ให้พี่ และช่วยชีวิตของพี่ไว้ด้วยการช่วยกู้อันใหญ่หลวง 8 ฉะนั้นมิใช่พี่เป็นผู้ให้เรามาที่นี่ แต่พระเจ้าทรงให้มา พระองค์ทรงโปรดให้เราเป็นเหมือนตัวบิดาฟาโรห์ เป็นเจ้าในราชวงศ์ทั้งสิ้น และเป็นผู้ครอบครองประเทศอียิปต์ทั้งหมด

- หลายอย่างในชีวิตของโยเซฟดูเหมือนผิดที่ผิดทาง ทั้งๆ ที่เขายำเกรงพระเจ้า ยึดมั่นในความดีความถูกต้องแต่ดูเหมือนเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมเลย
- มีสองทางเลือกสำหรับโยเซฟ หนึ่งคือทัศนคติแบบ “ฉันถูกขายมา” หรือทัศนคติ “พระเจ้าทรงส่งฉันไป”
➤ คำถาม ถ้าเราเจอสถานการณ์แบบนี้เราจะมีทัศนคติแบบไหน ?
- ความคิดแบบฉันถูกขาย ฉันถูกทำร้าย ฯ ได้คุมขังคนมากมายในโลกทั้งคนที่เป็นเหยื่อและผู้ที่ทำ
- ทัศนคติแบบนี้เกิดขึ้นเพราะการมองตัวเองเป็นศูนย์กลาง แต่สำหรับโยเซฟเขาเลือกที่จะมองว่า “พระเจ้าส่งฉันมา”

ปฐมกาล 45:5 แต่บัดนี้อย่าเสียใจไปเลย อย่าโกรธตัวเองที่ขายเรามาที่นี่ เพราะพระเจ้าทรงใช้เราให้มาก่อนหน้าพี่ เพื่อจะได้ช่วยชีวิต

- ทัศนคติที่ว่าพระเจ้าส่งฉันมา ทำให้เรามองหาสิ่งดีๆ จากเรื่องร้ายๆ เจอ ทำให้เราสามารถจูนตัวเองให้ติดกับเสียงของพระเจ้า เราว่ามันมีเหตุผลบางอย่างสำหรับทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าเหตุการณ์จะเป็นอย่างไร พระเจ้ายังคงควบคุมอยู่เสมอ
- คำถาม แม้สิ่งที่ดูเหมือนเลวร้ายจะเกิดขึ้น คุณยังเชื่อใหม่ว่าพระเจ้าทรงควบคุมอยู่จริงๆ ?
- โยเซฟมีทัศนคติแบบพระเจ้าส่งฉันมา ไม่ใช่พี่ชายฉันไป เขาจึงไม่มองใคร ไม่มองสถานการณ์ ไม่ตำหนิสิ่งที่แก้ไขไม่ได้ แต่โยเซฟก้าวเดินต่อไปอย่างคนมีวัตถุประสงค์ของชีวิตทุกๆ วัน ชีวิตเขาจึงมีพลัง และมีผลกระทบต่อกันทุกๆ เขาอยู่

คนที่ให้พระเจ้าเป็นศูนย์กลางเขาจะทำอย่างน้อย 3 สิ่ง

1. ไว้วางใจพระเจ้า

- เขาจะไม่หุดหู่หรือเครียดกังวล เมื่อสิ่งต่างๆ ไม่ได้ไปเป็นอย่างที่เราคิดไว้ พวกเขาจะไม่ให้สถานการณ์ขโมยความชื่นบานหรือสันติสุขไป

● **วันนี้ถ้าเราต้องเจอ “คนขายฉันทมา” นั่นก็เป็นแค่วิธีการหนึ่งที่พระเจ้าส่งฉันทไป**

สุภาพิต 20:24 อย่างเท้าของมนุษย์นั้นพระเจ้าทรงเป็นผู้สั่ง แล้วคนจะเข้าใจทางของเขาเองได้อย่างไร

- แม้เราจะไม่เข้าใจทุกอย่างที่เกิดขึ้น หน้าทีของเราคือไว้วางใจพระเจ้าในทุกทางของเรา
- บางครั้งพระเจ้าให้เราไปอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบากเพื่อเราจะสามารถช่วยคนอื่นได้ เหมือนเรื่องของนักบาสที่ต้องล่าช้าอย่างมีวัตถุประสงค์

2. เป็นคนที่ซื่อสัตย์และรักความเป็นเลิศ

โคโลสี 3:23 ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำให้ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำให้แก่มนุษย์

- **คำแนะนำ :** ทุกครั้งจะทำอะไร ถามตัวเองเสมอ ถ้าพระคริสต์อยู่ที่นี่พระองค์จะทำอะไร ?
- พระเยซูเป็นแบบอย่างที่ยอดเยี่ยมที่ทำทุกอย่างอย่างตั้งใจ ทำอย่างอุทิศตัว เเท้ให้หมดทั้งหน้าตั้ง ให้ทั้งชีวิตด้วยความเต็มใจ และพระองค์ทำทุกสิ่งทีเห็นพระบิดาทำ
- และถ้าเราทำอย่างไม่สัตย์ซื่อ อย่างมาบ่นตอนหลังว่าทำไมพระเจ้าไม่ช่วยพร? เพราะพระเจ้าไม่สามารถจะช่วยพรคนที่ไม่ซื่อ แต่ช่วยพรคนที่สัตย์ซื่อและทำงานเป็นเลิศ
- ทีเราทำ เพราะเรามีพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง เราจึงทำทุกอย่างถวายเกียรติพระเจ้า เราทำแบบคนทีนมัสการพระเจ้าในทุกด้านของชีวิต เพราะการนมัสการไม่ใช่แค่เวลามาร้องเพลงด้วยกัน แต่การนมัสการคือการทำทุกสิ่งออกจากใจ เพื่อพระเจ้าจะทรงพอพระทัย

3. ดำเนินชีวิตด้วยความกระตือรือร้น

โรม 12:11 อย่าอ่อนระอา จงมีจิตใจกระตือรือร้นด้วยพระวิญญาณ จงปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า

➤ **คำถาม ตอนนี่วิถีชีวิตของคุณยังตื่นเต้นกับทุกเรื่องอยู่ไหม ?**

- เราทุกคนมี 24 ชั่วโมงเท่ากัน เราจะใช้เวลานั้นอย่างมีคุณภาพเต็มทีได้เราก็ต้องอยู่อย่างคนมีไฟ แต่ละวันต้องตื่นมาอย่างคนมีไฟ และตื่นเต้นทีจะใช้ชีวิตในวันนั้นๆ
- และวิธีทีดีทีสุดคือควรเริ่มต้นวันในการให้พระเจ้าก่อน นมัสการ อ่านพระคัมภีร์ อธิษฐานขอการทรงนำจากพระเจ้าก่อน รับกำลังทีสดใหม่จากพระเจ้าก่อน ก่อนจะออกไปในโลกทีวุ่นวาย
- ทุกอย่างทีเราทำ ต้องทำออกมาจากใจ ด้วยความเต็มใจ ด้วยความกระตือรือร้น ด้วยความสดใหม่

วิธีให้พระเจ้าเป็นศูนย์กลาง

➤ คำถาม อะไรคือศูนย์กลางในชีวิตของคุณ ? ดูง่าย ๆ คุณใช้ชีวิตอยู่เพื่ออะไร หรือเพื่อใคร ?
เป้าหมายของคุณคืออะไร ?

- คุณสามารถจดจ่อกับอาชีพการงาน ครอบครัว ลูก การสะสมเงินทอง หรือการเที่ยวทั่วโลกได้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ผิดอะไร แต่มันไม่ควรจะเป็นศูนย์กลางชีวิตของคุณ เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่มีสิ่งใดสำคัญมากพอที่จะยึดคุณเอาไว้ได้เมื่อชีวิตเริ่มแตกสลาย คุณต้องการศูนย์กลางที่มั่นคงไม่หวั่นไหว

➤ คำถาม เราจะรู้ได้อย่างไรว่าพระเจ้าทรงเป็นศูนย์กลางในชีวิตของเราแล้ว ?

- เมื่อพระองค์ทรงเป็นศูนย์กลางในชีวิตของเรา เราจะนมัสการพระองค์ แล้วเราจะไม่เครียดไม่กังวล
- และการจะให้พระเจ้าเป็นศูนย์กลางแค่บังเกิดใหม่ไม่พอ ต้องตั้งใจในการรักษาความสัมพันธ์นี้ด้วย
- เพราะมีหลายคนอยู่ในคริสตจักร แต่ไม่ได้อยู่ในอาณาจักรพระเจ้า เช่น เรื่องบุตรน้อยหลงหาย
 - เราพบว่าคนที่หลงหายตัวจริง คือบุตรชายคนโต เขาหลงหายในบ้านของบิดา
- ลองนึกภาพ ถ้าเราหิวน้ำมาก ๆ เราวิ่งไปที่ตู้กดน้ำแล้วได้แต่ยืนจ้องดูตู้กดน้ำ มันไม่ช่วยให้ดับกระหาย
- คุณต้องมาและดื่มจากการทรงสถิตของพระเจ้าด้วยตัวเอง คุณต้องกระหาย คุณต้องถวิลหา
- ปฐมบทของหนังสือ จุมพิตพระพักตร์โดย แซม อินน์ เขาได้รับถ้อยคำจากพระเจ้าว่า

“นี่เป็นเวลาแห่งการถวิลหา เราจะนำเจ้าเข้าสู่ที่ซึ่งเจ้าจะโหยหาเรา” พระเจ้าตรัสดังนี้ “เราจะเป็นของประทานล้ำเลิศหาใดเสมอเหมือนในชีวิตของเจ้า เราจะนำเจ้าเข้าสู่ชีวิตแห่งพระวิญญูณของเราซึ่งอุดมล้ำเหลือ นี่เป็นเวลาแห่งการถวิลหา เป็นการถวิลหาเรา หรือถวิลหาสิ่งซึ่งไม่เกี่ยวกับเรา เราถวิลหาเจ้า เจ้าปรารถนาเราอย่างที่เราปรารถนาเจ้าหรือ?” พระเจ้าตรัสดังนี้ “นี่เป็นเวลาแห่งการถวิลหา เรากำลังเรียกผู้คนที่ถวิลหาเราให้ออกมาในเวลา นี้ คือผู้คนที่ตายจากวิถีชีวิตที่ธรรมดา ผู้คนแห่งการถวิลหา เรากำลังเสาะแสวงผู้คนที่ถวิลหา” (ผมได้รับถ้อยคำดังกล่าวจากพระเจ้า ขณะรับใช้อยู่ในคอซตาริกา เดือนกรกฎาคม 2000)

➤ คำถาม วันนี้ คุณถวิลหาพระเจ้า อย่างที่พระเจ้าถวิลหาคุณหรือเปล่า ?